

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012114
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114012114.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti odsúdenému X. E., nar. XX.XX.XXXX v W., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. marca 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2PP/124/2014 zo dňa 12.02.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného X. E. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 2PP/124/2014 zo dňa 12.02.2015 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného X. E. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn.: 2T/88/2014 zo dňa 11.09.2014 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. a) Trestného zákona a iné, v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený X. E.. Sťažnosť bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn. 2PP/124/2014 zo dňa 12.02.2015 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn.: 2T/88/2014 zo dňa 11.09.2014 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a), ods.3 písm. a) Trestného zákona a iné, v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený začal trest vykonávať dňom 28.03.2014 a jeho koniec je určený na 28.03.2015. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody je prevažne na požadovanej úrovni, počas výkonu väzby však mal problémy s dodržiavaním ústavného poriadku. Vážnejších priestupkov proti ústavnému poriadku sa nedopúšťa. S dodržiavaním ústavného poriadku vážnejší problém nemá. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Odsúdený len čiastočne plní program zaobchádzania. Resocializačná prognóza je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. V minulosti bol 11 krát súdne trestaný v priebehu rokov 1992 až 2014, vrátane aktuálneho odsúdenia, a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Odsúdený len čiastočne preukazuje

splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom riaditeľ ústavu jeho podmiennečné prepustenie neodporúča.

Okresný súd Trenčín v napadnutom uznesení uviedol, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie, nie je však splnená podmienka materiálna v tej časti, v ktorej sa vyžaduje dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Poukázal pritom na hodnotenie ústavu z ktorého vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Odsúdený bol viackrát uznaný za vinného zo spáchania majetkovej trestnej činnosti, je závislý na užívaní omamných a psychotropných látok, je dlhodobo nezamestnaný a nemá priaznivé rodinné prostredie. Riziko recidívy je preto podľa súdu prvého stupňa zatiaľ príliš vysoké. U odsúdeného preto neexistuje dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmiennečné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmiennečného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade z písomného hodnotenia i z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený nezískal dosiaľ žiadnu odmenu, počas výkonu trestu sa jeho správanie len postupne stabilizovalo. Len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a prepustenie neodporúča ani riaditeľ ústavu. Možno skonštatovať, že odsúdený sa len niekoľko dní po výkone posledného trestu odňatia slobody dopustil ďalšej majetkovej trestnej činnosti, teda ani predchádzajúci opakovaný pobyt vo výkone trestu odňatia slobody na neho nemal prevýchovný vplyv. Vo vzťahu k materiálnym podmienkam potrebným na podmiennečné prepustenie možno skonštatovať, že odsúdený ich absolútne neplní. I keď súd prvého stupňa skonštatoval, že odsúdený preukazuje polepšenie, krajský súd nemá splnenie ani tejto materiálnej podmienky za plne preukázané. Doterajším výkonom trestu odňatia slobody zatiaľ nepreukázal polepšenie (problémy s adaptáciou pri nástupe trestu, absencia odmeny) a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Riziko recidívy je u odsúdeného zatiaľ značné.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pre nespĺnenie materiálnej podmienky. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne nespĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.